

KĄCIK RODZICA

Witamy serdecznie!

Wiosna nadeszła i za oknem robi się coraz przyjemniej. Dopiero minęły Święta Wielkanocne, a my już myślimy o ciepłym maju,

czerwcu i wakacjach...

Już po raz ostatni w tym roku szkolnym zapraszamy do zapoznania się z naszym wiosennym numerem gazetki „Kącik Rodzica” i lektury kolejnych artykułów, które tym razem przygotowali dla Państwa nie tylko nauczyciele, ale także rodzice. Jedna z mam dzieli się swoimi wrażeniami z warsztatów „Original Play”, które odbyły się w marcu w naszym Ośrodku.

Zapraszamy do lektury!

1. Jak rozmawiać o „Niebieskim wielorybie?”
2. Szkolenie „Original Play” okiem rodzica
3. Czytanie przez dotykanie

Małgorzata Krzyżyńska

Dorota Szufrajda

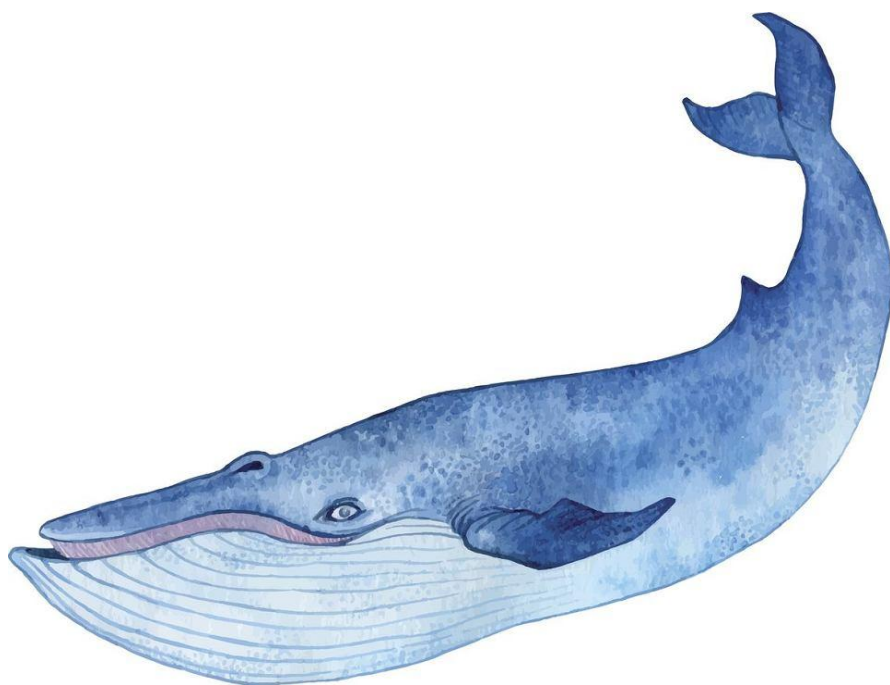
Aneta Olszta

Anna Kozakiewicz

kontakt mailowy: kacikrodzica@gmail.com

Jak rozmawiać o „Niebieskim wielorybie”

W ostatnim czasie przez media przeszła fala informacji o nowym zagrożeniu w internecie – „Niebieskim Wielorybie”, „grze”, która zachęca dzieci do samookaleczeń i innych zachowań autodestrukcyjnych, a w konsekwencji do popełnienia samobójstwa.

Niebieski wieloryb (ANNASUCHKOVA/iStockPhoto)

Fakt tak szerokiego zaistnienia tego tematu w mediach wywołał ciekawość i niepokój dzieci i młodzieży oraz strach i bezradność wśród części dorosłych.

Dlaczego warto umiejętnie rozmawiać o tego typu zjawiskach?

Podjęcie tak ważnego tematu w atmosferze skandalu i fałszywych informacji o „Niebieskim wielorybie” może mieć konsekwencje. Dzieci i młodzież mogą być zachęcane do podejmowania ryzykownych zachowań w sieci czy podejmowania zachowań autodestrukcyjnych. Może także sprawiać, że dzieci, które się samookaleczają, zamiast szukać pomocy będą utwierdzać się w przekonaniu, że takie zachowanie jest właściwe i modne. Dzieci mogą poszukiwać kontaktu z „opiekunami”, którzy w tej „grze” pełnią funkcję osób zlecających zadania, mogą też ulec psychomanipulacji ze strony osób, które będą miały wobec nich złe intencje i wcielią się w rolę takiego „opiekuna” online. Może prowadzić do angażowania się „dla żartu” w mechanizm zlecania określonej osobie podobnych zadań tym samym przyczyniając się do tragedii, czy promowania „gry” i poprzez to zwiększania jej szkodliwości.

Jak rozmawiać z dziećmi?

Wobec licznych zapytań, jak podejmować ten temat, żeby zapewnić dzieciom bezpieczeństwo, podpowiadamy:

1. **Język przekazu, powinien pozostać neutralny emocjonalnie**, aby nie wywołać sensacji i wtórnego zainteresowania się tematem „Niebieskiego Wieloryba”. Młodzi ludzie wiedzą już o tym zjawisku, gdyż jest to temat szeroko poruszany w mediach, także w internecie.
2. **Zwróćmy uwagę dzieci i młodzieży na aspekt manipulacji informacjami w internecie** oraz wpływ na ich odbiorców. Popularność „Niebieskiego wieloryba” i jej konsekwencje w postaci silnych emocji, zainteresowania tym tematem oraz podejmowania różnych działań pod jego wpływem, są jasnym dowodem na to, że tego typu manipulacja może mieć silny wpływ na całe społeczeństwa. W rozmowach z dziećmi i młodzieżą warto podkreślić, że zachowania autodestrukcyjne nie rozwiązują problemów, a dokonane z ciekawości i tak mogą być niebezpieczne dla zdrowia i życia.

3. **Skierujmy uwagę dzieci na fakt, że poszukiwanie osób zlecających zadania w internecie może być niebezpieczne, gdyż taki mechanizm mogą wykorzystać różni sprawcy.** Ważne jest także, aby rozmawiać z dziećmi i młodzieżą na różne inne tematy, np. ryzykownych zachowań, niebezpiecznych kontaktów w sieci, czy szkodliwych treści. i zapoznawać je z różnymi możliwościami poszukiwania pomocy w trudnych sytuacjach.
4. **Warto przekazać informację o bezpłatnym i anonimowym Telefonie Zaufania dla Dzieci i Młodzieży [116 111](tel:116111).**
5. **Zachowajmy spokój i nie próbujmy chronić dziecka poprzez zachowania, które mogą być przez dziecko odebrane jako kara**, np. odebranie możliwości korzystania z internetu, zakaz kontaktu ze znajomymi, czy straszenie dzieci grą, co może przynieść odwrotny skutek w postaci zainteresowania tematem poza wiedzą rodziców.
6. **Pamiętajmy o możliwości skorzystania z bezpłatnej i anonimowej infolinii oraz strony internetowej ([800 100 100](tel:800100100)) dla rodziców, opiekunów potrzebujących wsparcia, informacji**

w zakresie przeciwdziałania i pomocy dzieciom przeżywającym trudności wynikające z problemów, zachowań ryzykownych (agresja, przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystywanie seksualne, kontakt z substancjami psychoaktywnymi, uzależnienia, depresja, myśli samobójcze, zaburzenia odżywiania).

Materiał źródłowy: Poradnik dla rodziców i specjalistów „Jak rozmawiać o Niebieskim wielorybie”- Platforma edukacyjna Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę

Opracowała: mgr Anna Kozakiewicz

Szkolenie „Original Play” okiem rodzica

W dniu 18.03.2017 roku miałam okazję uczestniczyć w szkoleniu ORIGINAL PLAY, prowadzonym przez panią Jolantę Graczykowską. Nie ukrywam, że do danego szkolenia podeszłam z dużym dystansem i rezerwą, jednakże po przejściu do części praktycznej, byłam bardzo zadowolona. Ukazano nam nowe pojęcie zabawy z dziećmi i radzenia sobie z niektórymi trudnymi sytuacjami, które mogą nas spotkać podczas opieki nad niepełnosprawnymi dziećmi.

W pewnym sensie ukazano nam, że przez zabawę można bardzo dużo osiągnąć. Bardzo często my - rodzice wkładamy dużo pracy i siły w różnego rodzaju metody bardziej siłowe i rygorystyczne, aby zapanować nad naszymi dziećmi. Program Original Play daje możliwości załatwiania spraw bez użycia słów i siły. Ukazuje nam łagodne podejście do problemu, jak również do potrzeby zabawy, o której my osoby dorosłe w natłoku obowiązków często zapominamy, uważając że jesteśmy za starzy na zabawę :-). Nie - nie jesteśmy za starzy na zabawę, nie musimy tylko strofować, zakazywać i nakazywać, możemy pójść w drugą stronę i po prostu zwyczajnie zacząć się bawić. :-)

Barbara Spychalska, mama Kuby i Gosi :-)

mgr Jolanta Graczykowska – oficjalna przedstawicielka i koordynatorka Original Play w Europie, nauczyciel, terapeuta. Posiada wieloletnie doświadczenie w zastosowaniu programu Original Play wśród dzieci z różnymi wyzwaniami edukacyjnymi i rozwojowymi: agresją, nadpobudliwością psychoruchową (ADHD), autyzmem, problemami rozwoju psychoruchowego, dysleksją, opóźnieniem rozwoju intelektualnego. Uczestnikami jej zabaw są dzieci i dorośli w różnych częściach świata, niezależnie od ich wieku, poziomu rozwoju psychofizycznego, uwarunkowań kulturowych i językowych, statusu społecznego. Bawi się również z dziećmi specjalnej troski, z dziećmi ulic, ofiarami przemocy.

Czytanie przez dotykanie

Źródło: <http://lem-ur.urbancloud.pl>

Od stycznia do czerwca 2017 roku w naszej szkole realizowany jest projekt „Czytanie przez dotykanie”.

Celem projektu jest umożliwienie dostępu dzieciom i młodzieży z wieloraką niepełnosprawnością do literatury. W województwie pomorskim brakuje w bibliotekach materiałów szczególnie dla dzieci niewidzących i niedowidzących - książek dotykowych, sensorycznych. Celem działania jest doposażenie biblioteki Specjalnego Ośrodka Szkolno - Wychowawczego w

Starogardzie Gdańskim oraz umożliwienie dostępu do książek dotykowych, stworzonych w czasie warsztatów „Czytanie przez dotykanie”.

Książki dotykowe dają możliwość zaspokojenia potrzeby kontaktu z literaturą u dzieci niewidomych, niedowidzących oraz z niepełnosprawnością intelektualną. Poznanie przez dotyk ilustracji stwarza dzieciom możliwość obcowania z bajką, wierszem i dziecięcą prozą.

Źródło:<http://rupieciarnia.com.pl/2014/06/05/warsztaty-z-ksiazeczkami-dotykowymi/>

Książeczki dotykowe, aby spełniały swoją funkcję powinny być specjalnie zaprojektowane i wykonane z materiałów o różnej fakturze. Książki tak wykonane mają także na celu zachęcenie najmłodszych do zapoznania się z literaturą. Często są wykonane dla konkretnego dziecka zgodne z jego zainteresowaniami, wiekiem, możliwościami poznawczymi.

Kolejnym aspektem, który jest ważny w powstawaniu książek dotykowych, sensorycznych, jest bardzo prosty kształt ilustracji. Dzieci niewidome, a także dzieci z zaburzeniami autystycznymi potrzebują ograniczonej ilości obiektów na stronie, na których mogą skupić swoją uwagę. Właśnie to odróżnia książkę sensoryczną – która bardziej jest natłokiem opcji i zagadką ruchową od książki dotykowej, która stara się dokładnie “pokazać” poprzez dotyk ograniczoną ilość obiektów.

Źródło: Biblioteka Publiczna im. dr. Wł. Biegańskiego, Częstochowa

Dzieci mogą słuchać opowieści, a jednocześnie dotykać książki. Zachęca to również do wspólnego czytania z rodzeństwem czy kolegami.

Korzystanie z książek dotykowych to bogactwo doświadczeń zmysłowych rozwijających wyobraźnię, wzbogacające słownictwo, doskonalące zmysł dotyku i koordynacji ruchów. Niestety w Polsce, w Europie, a nawet na świecie, nie ma wielu pracowni tworzących sensu stricto książki dla dzieci niewidomych. Są książki pisane brajlem, ale bez obrazków. Można znaleźć książki sensoryczne – ale nie mają one brajla i nie są dostosowane do potrzeb dzieci i

młodzieży

niewidzącej.

Alternatywą są książki robione przez rodziców, pedagogów lub przez amatorów na konkursy. Takie publikacje można wypożyczyć tylko w jednej bibliotece w całej Polsce, w Lublinie.

W naszym Ośrodku, dnia 29 kwietnia odbędzie się warsztat tworzenia książek dotykowych, w którym wezmą udział nauczyciele, rodzice oraz wolontariusze z GPC Elektrociepłowni Gdańsk - głównego sponsora i partnera naszego projektu.

Źródło: <http://sandomierz.gosc.pl/gal/pokaz/3005631.Ksiazki-dotkowe/8>

mgr Katarzyna Kurkowska

mgr Anna Pluta

mgr Joanna Leszka

